

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250 - 8168

L 386

32ο έτος

30 Δεκεμβρίου 1989

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

89/646/ΕΟΚ:

- ★ Δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ 1

ΤΙΤΛΟΣ I: Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής (Άρθρα 1-3) 3

ΤΙΤΛΟΣ II: Εναρμόνιση των προϋποθέσεων χορήγησης άδειας λειτουργίας (Άρθρα 4-7) 4

ΤΙΤΛΟΣ III: Σχέσεις με τις τρίτες χώρες (Άρθρα 8-9) 5

ΤΙΤΛΟΣ IV: Εναρμόνιση των προϋποθέσεων άσκησης δραστηριότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων (Άρθρα 10-17) 6

ΤΙΤΛΟΣ V: Διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (Άρθρα 18-21) 9

ΤΙΤΛΟΣ VI: Τελικές διατάξεις (Άρθρα 22-25) 11

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Κατάλογος των δραστηριοτήτων που απολαμβάνουν αμοιβαίας αναγνώρισης ... 13

89/647/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων 14

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Δεκεμβρίου 1989

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ

(89/646/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να αποτελέσει το κύριο μέσο για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, η οποία αποφασίστηκε από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και προγραμματίστηκε με τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής, τόσο όσον αφορά την ελευθερία εγκατάστασης όσο και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, στον τομέα των πιστωτικών ιδρυμάτων·

ότι η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο ήδη ισχύον κοινοτικό δίκαιο που αποτελούν ιδίως, η πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/524/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, η οδηγία 83/350/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983 για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση ⁽⁶⁾, η οδηγία 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1986 για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τρα-

pezών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁷⁾ και η οδηγία 89/299/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 1989 σχετικά με τα ίδια κεφάλαια των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁸⁾·

ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη σύσταση 87/62/ΕΟΚ περί εποπτείας και ελέγχου μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁹⁾ και τη σύσταση 87/63/ΕΟΚ σχετικά με τη δημιουργία συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στην Κοινότητα ⁽¹⁰⁾·

ότι η μεθόδευση που έχει επιλεγεί συνίσταται στην πραγματοποίηση της ουσιαστικής, αναγκαίας και επαρκούς εναρμόνισης για την εξασφάλιση της αμοιβαίας αναγνώρισης των αδειών λειτουργίας και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου ώστε να καταστεί δυνατή η εφ' άπαξ χορήγηση άδειας λειτουργίας που να ισχύει σε όλη την Κοινότητα και η εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής·

ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η παρούσα οδηγία δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή παρά μόνο ταυτόχρονα με τις συμπληρωματικές επί τεχνικών θεμάτων εναρμονίσεις που προβλέπονται σε άλλες ειδικές κοινοτικές πράξεις περί ιδίων κεφαλαίων και συντελεστή φερεγγυότητας·

ότι, εξάλλου, πραγματοποιείται ήδη η εναρμόνιση των προϋποθέσεων οικονομικής εξυγίανσης και εκκαθάρισης των πιστωτικών ιδρυμάτων·

ότι θα πρέπει, επίσης, να εναρμονιστούν τα μέσα που απαιτούνται για τον έλεγχο των κινδύνων ρευστότητας, αγοράς, επιτοκίων και συναλλάγματος, τους οποίους αντιμετωπίζουν τα πιστωτικά ιδρύματα·

ότι, για να ισχύσουν πράγματι οι αρχές της αμοιβαίας αναγνώρισης και του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής, πρέπει οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να μην παρέχουν ή να ανακαλούν την ήδη δοθείσα άδεια λειτουργίας,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 84 της 31. 3. 1988, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1989, σ. 33 και απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 1989 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 318 της 17. 12. 1988, σ. 42.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 309 της 4. 11. 1986, σ. 15.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 18.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1986, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 124 της 5. 5. 1989, σ. 16.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1987, σ. 10.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1987, σ. 16.

όταν στοιχεία όπως το περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων, ο τόπος άσκησης ή οι πράγματι ασκούμενες δραστηριότητες, καθιστούν σαφές ότι το πιστωτικό ίδρυμα επέλεξε την υπαγωγή του στην έννομη τάξη αυτού του κράτους μέλους με σκοπό να απαλλαγεί από την υποχρέωση τήρησης των αυστηρότερων κανόνων που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο προτίθεται να ασκήσει ή ασκεί το μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων του· ότι, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ένα πιστωτικό ίδρυμα θεωρείται εγκατεστημένο στο κράτος μέλος που βρίσκεται η καταστατική έδρα του και ότι τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν να ευρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος και η κεντρική του διοίκηση·

ότι το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, εξάλλου, να θεσπίσει αυστηρότερους κανόνες από εκείνους που ορίζονται στα άρθρα 4, 5, 11, 12 και 16 όσον αφορά τα ιδρύματα στα οποία χορηγείται άδεια λειτουργίας από τις δικές του αρμόδιες αρχές·

ότι η ευθύνη για την εποπτεία της οικονομικής ευρωστίας ενός πιστωτικού ιδρύματος, και ιδίως της φερεγγυότητάς του, εναπόκειται πλέον στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αυτού του ιδρύματος· ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της ρευστότητας και της νομισματικής πολιτικής· ότι η εποπτεία του κινδύνου της αγοράς πρέπει να αποτελεί αντικείμενο στενής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής·

ότι η εναρμόνιση ορισμένων χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και υπηρεσιών σχετικών με επενδύσεις πραγματοποιείται, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, με ειδικές κοινοτικές πράξεις, ιδίως για να διασφαλιστεί η προστασία των καταναλωτών και των επενδυτών· ότι η Επιτροπή έχει προτείνει μέτρα για την εναρμόνιση της ενυπόθηκης πίστης έτσι ώστε, μεταξύ άλλων, να καταστεί δυνατή η αμοιβαία αναγνώριση των ιδιαίτερων χρηματοοικονομικών τεχνικών του τομέα αυτού·

ότι, χάρη στην αμοιβαία αναγνώριση, η επιλεγείσα λύση επιτρέπει στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής, να ασκούν, σε όλη την Κοινότητα, το σύνολο ή μέρος των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος, μέσω της ίδρυσης υποκαταστήματος ή μέσω παροχής υπηρεσιών·

ότι, για την άσκηση δραστηριοτήτων οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, εξακολουθεί να ισχύει η ελευθερία εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις της συνθήκης·

ότι, εντούτοις, θεωρείται σκόπιμο να επεκταθεί το ευεργέτημα της αμοιβαίας αναγνώρισης στις δραστηριότητες που περιέχονται στον κατάλογο του παραρτήματος, εφόσον ασκούνται από χρηματοδοτικό ίδρυμα που είναι θυγατρική ενός πιστωτικού ιδρύματος, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η θυγατρική συμπεριλαμβάνεται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση στην οποία υπόκειται και η μητρική της επιχείρηση και πληροί αυστηρές προϋποθέσεις·

ότι το κράτος μέλος υποδοχής έχει τη δυνατότητα, για την άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, να επιβάλλει την τήρηση των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται από τις εθνικές, νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις του, στα ιδρύματα στα οποία δεν έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος

στο κράτος μέλος καταγωγής ή στις δραστηριότητες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, εφόσον, αφενός, οι διατάξεις αυτές συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο και έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος και, αφετέρου, εφόσον αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα ή αυτές οι δραστηριότητες δεν υπόκεινται σε ισοδύναμους κανόνες σύμφωνα με τις νομοθετικές ή κανονιστικές ρυθμίσεις του κράτους μέλους καταγωγής·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε να μην προσκρούουν σε κανένα εμπόδιο οι δραστηριότητες που υπάγονται στο καθεστώς της αμοιβαίας αναγνώρισης και να μπορούν να ασκούνται με τον ίδιο τρόπο στο κράτος μέλος καταγωγής, εφόσον δεν αντίκεινται στις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις γενικού συμφέροντος του κράτους μέλους υποδοχής·

ότι η κατάργηση της άδειας λειτουργίας που απαιτείται για τα υποκαταστήματα κοινοτικών πιστωτικών ιδρυμάτων, μετά το πέρας των εναρμονίσεων που πραγματοποιούνται τη στιγμή αυτή, συνεπάγεται, κατ' ανάγκη, την κατάργηση του προικίου κεφαλαίου και ότι το άρθρο 6 παράγραφος 2 αποτελεί ένα πρώτο μεταβατικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή, το οποίο όμως, δεν αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας και την Πορτογαλική Δημοκρατία, σύμφωνα με την πράξη προσχώρησης των κρατών αυτών στην Κοινότητα·

ότι ο σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένος με την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων, η οποία υλοποιείται παράλληλα μέσω άλλων κοινοτικών νομοθετικών πράξεων· ότι τα μέτρα ελευθέρωσης των τραπεζικών υπηρεσιών πρέπει, οπωσδήποτε, να είναι σε αρμονία με τα μέτρα ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων· ότι, σε περίπτωση που τα κράτη μέλη μπορούν να επικαλεσθούν, δυνάμει της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της συνθήκης (1), τις ρήτρες διασφάλισης σχετικά με τις κινήσεις των κεφαλαίων, μπορούν να αναστείλουν την παροχή των τραπεζικών υπηρεσιών, εφόσον αυτό απαιτείται για την εφαρμογή αυτών των ρητρών διασφάλισης·

ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στην οδηγία 77/780/ΕΟΚ, ιδίως όσον αφορά την άδεια λειτουργίας των υποκαταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας σε τρίτες χώρες, εξακολουθούν να εφαρμόζονται ως προς αυτά· ότι τα εν λόγω υποκαταστήματα δεν υπάγονται στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών του άρθρου 59 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, ούτε στην ελευθερία εγκαταστάσεως σε κράτη μέλη εκτός εκείνου στο οποίο είναι εγκαταστημένα· ότι, εντούτοις, οι αιτήσεις για χορήγηση άδειας λειτουργίας μιας θυγατρικής ή για απόκτηση συμμετοχής εκ μέρους μιας επιχείρησης η οποία διέπεται από τη νομοθεσία τρίτης χώρας, υπόκεινται σε διαδικασία η οποία διασφαλίζει καθεστώς αμοιβαιότητας υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων της Κοινότητας στην εν λόγω τρίτη χώρα·

ότι οι άδειες λειτουργίας πιστωτικών ιδρυμάτων που εκδίδουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, θα ισχύουν σε όλη την Κοινότητα και όχι πλέον σ' ένα μόνο κράτος μέλος, και, ως εκ τούτου, οι ισχύουσες ρήτρες αμοιβαιότητας καθίστανται ανενεργές· ότι, συνεπώς, απαιτείται μια ευέλικτη διαδικασία μη την οποία θα διαπιστώνεται αν υπάρχει αμοιβαιότητα σε κοινοτική κλίμακα· ότι σκοπός της διαδικασίας αυτής δεν είναι το κλείσιμο των χρηματοαγορών της Κοινότητας, αλλά η προώθηση της φιλελευθεροποίησης των χρηματοαγορών εν γένει σε

(1) ΕΕ αριθ. L 178 της 8. 7. 1988, σ. 5.

άλλες τρίτες χώρες, δεδομένου ότι η Κοινότητα σκοπεύει να διατηρήσει τις χρηματαγορές της ανοιχτές στον υπόλοιπο κόσμο· ότι, προς το σκοπό αυτό, η παρούσα οδηγία θεσπίζει διαδικασίες διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες ή, σαν ύστατο μέσο, τη δυνατότητα λήψης μέτρων συνισταμένων σε αναστολή της χορήγησης νέων αδειών λειτουργίας ή σε περιορισμό των νέων αδειών λειτουργίας·

ότι, για την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής τραπεζικής αγοράς, απαιτείται, πέρα από τους νομικούς κανόνες, στενή και τακτική συνεργασία των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών· ότι η επιτροπή συνεργασίας των αρχών ελέγχου των τραπεζών των κρατών μελών, που αναφέρεται στην τελευταία αιτιολογική παράγραφο της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, εξακολουθεί να αποτελεί το πλέον ενδεδειγμένο πλαίσιο για την κατά περίπτωση εξέταση των προβλημάτων που αφορούν τα πιστωτικά ιδρύματα· ότι η επιτροπή αυτή αποτελεί τον κατάλληλο φορέα για την αμοιβαία ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας·

ότι, παρ' όλα αυτά, αυτή η διαδικασία αμοιβαίας ενημέρωσης δεν αντικαθιστά τη διμερή συνεργασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ· ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, με την επιφύλαξη των δικών της αρμοδιοτήτων ελέγχου, εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να ελέγχει, είτε, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, με δική της πρωτοβουλία, είτε με πρωτοβουλία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, αν η δραστηριότητα ενός πιστωτικού ιδρύματος στο έδαφός της είναι σύμφωνη με τη σχετική νομοθεσία, τις αρχές της καλής διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και του επαρκούς εσωτερικού ελέγχου·

ότι ενδέχεται να φανεί αναγκαίο να επέρχονται κατά καιρούς τεχνικές τροποποιήσεις των λεπτομερών κανόνων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι νέες εξελίξεις που σημειώνονται στον τραπεζικό τομέα· ότι στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα προβαίνει σ' αυτές τις τροποποιήσεις, εφόσον είναι αναγκαίες, μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών στα πλαίσια των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή από τις διατάξεις της συνθήκης· ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών θα λειτουργεί ως «ρυθμιστική επιτροπή» σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 2 [διαδικασία III παραλλαγή β)] της απόφασης 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 1987 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. Πιστωτικό ίδρυμα: πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 33.

2. Άδεια λειτουργίας: άδεια λειτουργίας κατά την έννοια του άρθρου 1 δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.
3. Υποκατάστημα: έδρα εκμετάλλευσης ενός πιστωτικού ιδρύματος, η οποία δεν έχει ίδια νομική προσωπικότητα και η οποία διενεργεί απ' ευθείας, εν όλω ή εν μέρει, πράξεις που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος· περισσότερες της μιας έδρες εκμετάλλευσης που έχουν ανοιχθεί στο ίδιο κράτος μέλος από ένα πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, θεωρούνται ως ένα μόνο υποκατάστημα.
4. Ίδια κεφάλαια: τα ίδια κεφάλαια κατά την έννοια της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ.
5. Αρμόδιες αρχές: οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/350/ΕΟΚ.
6. Χρηματοδοτικό ίδρυμα: επιχείρηση η οποία δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα και της οποίας η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στην απόκτηση συμμετοχών ή στην άσκηση μιας ή περισσότερων από τις δραστηριότητες που αναγράφονται στα σημεία 2 έως 12 του καταλόγου του παραρτήματος.
7. Κράτος μέλος καταγωγής: το κράτος μέλος όπου έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας στο πιστωτικό ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.
8. Κράτος μέλος υποδοχής: το κράτος μέλος όπου ένα πιστωτικό ίδρυμα έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες.
9. Έλεγχος: η σχέση που υφίσταται μεταξύ μιας μητρικής και μιας θυγατρικής επιχείρησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ⁽²⁾, ής παρεμφερής σχέση μεταξύ ενός οιοδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και μιας επιχείρησης.
10. Ειδική συμμετοχή: η άμεση ή έμμεση κατοχή, τουλάχιστον του 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης ή η άσκηση ουσιώδους επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης στην οποία υπάρχει η συμμετοχή.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος ορισμού, στα πλαίσια των άρθρων 5 και 11 και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που αναφέρει το άρθρο 11, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 88/627/ΕΟΚ⁽³⁾.

11. Αρχικό κεφάλαιο: το κεφάλαιο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ.
12. Μητρική επιχείρηση: μητρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.
13. Θυγατρική: θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ· κάθε θυγατρική

(²) ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 348 της 17. 12. 1988, σ. 62.

επιχείρηση άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής των επιχειρήσεων αυτών.

14. Συντελεστής φερεγγυότητας: ο συντελεστής φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με την οδηγία αριθ. 89/647/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα ιδρύματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.
3. Τα πιστωτικά ιδρύματα που, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, είναι συνδεδεμένα με κεντρικό οργανισμό σ' αυτό το ίδιο κράτος μέλος, μπορούν να εξαιρεθούν από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 10 και 12 της παρούσας οδηγίας, εφόσον, και με την επιφύλαξη της εφαρμογής των εν λόγω προϋποθέσεων στον κεντρικό οργανισμό, το σύνολο που αποτελείται από τον κεντρικό οργανισμό και τα ιδρύματα που συνδέονται μ' αυτόν, υπόκειται στις εν λόγω προϋποθέσεις σε ενοποιημένη βάση.

Σε περίπτωση εξαιρέσης, τα άρθρα 6 και 18 έως 21 εφαρμόζονται στο σύνολο που αποτελείται από τον κεντρικό οργανισμό και τα ιδρύματα που συνδέονται μ' αυτόν.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν σε πρόσωπα ή επιχειρήσεις που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα να ασκούν, κατ' επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτών κεφαλαίων από το κοινό. Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει για την αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτών κεφαλαίων από ένα κράτος μέλος, από τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές ενός κράτους μέλους ή από δημόσιους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους είναι μέλη ένα ή περισσότερα κράτη μέλη καθώς και για τις περιπτώσεις που αναφέρονται ρητά από τις εθνικές ή κοινοτικές νομοθεσίες, υπό την προϋπόθεση ότι οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε κανόνες και ελέγχους που αφορούν την προστασία των καταθετών και των επενδυτών και εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές.

ΤΙΤΛΟΣ II

Εναρμόνιση των προϋποθέσεων χορήγησης άδειας λειτουργίας

Άρθρο 4

1. Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας όταν το αρχικό κεφάλαιο είναι μικρότερο από πέντε εκατομμύρια Ecu.

(¹) Βλέπε σελίδα 14 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

2. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να χορηγούν άδεια λειτουργίας, σε ειδικές κατηγορίες πιστωτικών ιδρυμάτων, το αρχικό κεφάλαιο των οποίων είναι μικρότερο από το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1. Στην περίπτωση αυτή:

- α) το αρχικό κεφάλαιο δεν είναι μικρότερο από ένα εκατομμύριο Ecu·
- β) τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους λόγους για τους οποίους κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο·
- γ) κατά τη δημοσίευσή της στον κατάλογο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 7 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, η επωνυμία του πιστωτικού ιδρύματος πρέπει να ακολουθείται από σημείωση που αναφέρει ότι το εν λόγω ίδρυμα δεν διαθέτει το ελάχιστο κεφάλαιο που προβλέπεται στην παράγραφο 1.
- δ) η Επιτροπή, μέσα σε μια πενταετία από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1, συντάσσει έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου στα κράτη μέλη, την οποία και υποβάλλει στη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών η οποία αναφέρεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

Άρθρο 5

Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας που επιτρέπει την ανάληψη δραστηριότητας, σε ένα πιστωτικό ίδρυμα εάν δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή εταιρών, αμέσων ή εμμέσων, των φυσικών ή νομικών προσώπων που κατέχουν ειδική συμμετοχή καθώς και το ποσό αυτής της συμμετοχής.

Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια λειτουργίας εάν, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η υγιής και συνετή διαχείριση του πιστωτικού ιδρύματος, δεν κρίνουν ικανοποιητική την ποιότητα των εν λόγω μετόχων ή/και εταιρών.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη υποδοχής δεν μπορούν, πλέον, να απαιτούν την άδεια λειτουργίας που προβλέπεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ και το προκύψον κεφάλαιο, όσον αφορά τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλα κράτη μέλη. Η εγκατάσταση και η εποπτεία αυτών των υποκαταστημάτων διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 13, 19 και 21.

2. Μέχρι την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη υποδοχής δεν μπορούν να απαιτούν, ως όρο για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλα κράτη μέλη, αρχικό προκύψον κεφάλαιο ανώτερο από το 50 % του αρχικού κεφαλαίου που απαιτείται από τις εθνικές διατάξεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε ομοειδές πιστωτικό ίδρυμα.

3. Τα πιστωτικά ιδρύματα ανακτούν το δικαίωμα ελεύθερης χρήσης των κεφαλαίων, τα οποία αποδεσμεύονται δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 7

Πρέπει να αποτελεί αντικείμενο προηγούμενης διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές του οικείου άλλου κράτους μέλους, η άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος το οποίο είναι:

- θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος το οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή
- θυγατρική της μητρικής επιχείρησης πιστωτικού ιδρύματος το οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, ή
- ελέγχεται από τα ίδια φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ελέγχουν πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος.

ΤΙΤΛΟΣ III

Σχέσεις με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 8

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή:

- α) για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης της οποίας μητρική επιχείρηση ή επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία τρίτης χώρας. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών·
- β) στις περιπτώσεις όπου μια τέτοια μητρική επιχείρηση αποκτά συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα της Κοινότητας, το οποίο, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική της. Η Επιτροπή ενημερώνει τη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών.

Όταν χορηγείται άδεια λειτουργίας σε μια επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα θυγατρική μιας ή περισσότερων μητρικών επιχειρήσεων που υπάγονται στο δίκαιο τρίτης χώρας, πρέπει να προσδιορίζεται, στη γνωστοποίηση των οποία αποστέλλουν οι αρμόδιες αρχές στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 7 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, η δομή του ομίλου επιχειρήσεων.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες που συναντούν τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση τραπεζικών δραστηριοτήτων σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση, αρχικά έξι τουλάχιστον μήνες πριν να τεθεί σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία και κατόπιν περιοδικά, στην οποία εξετάζεται η μεταχείριση, κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4, των πιστωτικών ιδρυμάτων της Κοινότητας στις τρίτες χώρες, όσον αφορά την εγκατάσταση και την άσκηση τραπεζικών δραστηριοτή-

των καθώς και την απόκτηση συμμετοχών σε πιστωτικά ιδρύματα τρίτων χωρών. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο, συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι μια τρίτη χώρα δεν παρέχει στα πιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας πραγματική πρόσβαση στην αγορά συγκρίσιμη με εκείνη που παρέχεται από την Κοινότητα στα πιστωτικά ιδρύματα της τρίτης αυτής χώρας, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο ζητώντας να της δοθεί η πρόβουσα εντολή διαπραγματεύσεων ώστε να επιτύχει ανάλογες δυνατότητες ανταγωνισμού για τα πιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι στα πιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας σε τρίτη χώρα δεν παρέχεται η εθνική μεταχείριση η οποία τους προσφέρει τις ίδιες δυνατότητες ανταγωνισμού όπως και στα εθνικά πιστωτικά ιδρύματα και ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες πραγματικής πρόσβασης στην αγορά, μπορεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις για να επανορθώσει την κατάσταση.

Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου εδαφίου, μπορεί επίσης να αποφασιστεί, ανά πάσα στιγμή και παράλληλα με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 2, ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να περιορίζουν ή να αναστέλλουν τις αποφάσεις τους σχετικά με τις ήδη κατατεθειμένες κατά τη στιγμή της απόφασης ή τις μέλλουσες αιτήσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας και με τις κτήσεις συμμετοχών των μητρικών επιχειρήσεων, άμεσων ή έμμεσων, που διέπονται από το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας. Η διάρκεια ισχύος των μέτρων αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Πριν από τη λήξη του τριμήνου και ανάλογα με τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, ότι τα μέτρα θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

Ο εν λόγω περιορισμός ή αναστολή δεν μπορούν να εφαρμόζονται όσον αφορά τη δημιουργία θυγατρικών από πιστωτικά ιδρύματα ή τις θυγατρικές τους που έχουν λάβει τη δέουσα άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ούτε όσον αφορά την κτήση συμμετοχής από αυτά τα ιδρύματα ή τις θυγατρικές σε πιστωτικό ίδρυμα της Κοινότητας.

5. Όταν η Επιτροπή προβεί σε μια από τις διαπιστώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη την ενημερώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της:

- α) για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης της οποίας η ή οι μητρικές επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας·
- β) όταν οι αρμόδιες αρχές τους πληροφορούνται, σύμφωνα με το άρθρο 11, ότι μια τέτοια επιχείρηση σκοπεύει να αποκτήσει συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα της Κοινότητας έτσι ώστε το τελευταίο να καταστεί θυγατρική της επιχείρησης αυτής.

Αυτή η υποχρέωση της ενημέρωσης παύει να υπάρχει μόλις συναφθεί συμφωνία με την τρίτη χώρα που αναφέρεται στις παραγράφους 3 ή 4, ή όταν παύσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα της παραγράφου 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

6. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει διεθνών συμφωνιών, είτε διμερών είτε πολυμερών, οι οποίες διέπουν την ανάληψη δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την άσκησή της.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Εναρμόνιση των προϋποθέσεων άσκησης δραστηριότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων

Άρθρο 10

1. Τα ίδια κεφάλαια ενός πιστωτικού ιδρύματος δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από το ποσό του αρχικού κεφαλαίου που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 4 κατά τη χορήγηση αδείας λειτουργίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που υπάρχουν κατά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και των οποίων τα ίδια κεφάλαια δεν φθάνουν τα επίπεδα που καθορίζονται για το αρχικό κεφάλαιο από το άρθρο 4, μπορούν να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Στην περίπτωση αυτή, τα ίδια κεφάλαια δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από το ανώτατο ποσό στο οποίο θα έχουν ανέλθει από την ημερομηνία της κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας και μετά.

3. Εάν ο έλεγχος ενός πιστωτικού ιδρύματος, που υπάγεται στην κατηγορία της παραγράφου 2, περιέλθει σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο άλλο από εκείνο που ήλεγχε προηγουμένως το ίδρυμα, τα ίδια κεφάλαια αυτού του ιδρύματος θα πρέπει να ισούνται τουλάχιστον με το αρχικό κεφάλαιο που καθορίζεται από το άρθρο 4.

4. Ωστόσο, σε ορισμένες ειδικές περιστάσεις και εφόσον συναινούν οι αρμόδιες αρχές, εάν συγχωνευθούν δύο ή περισσότερα πιστωτικά ιδρύματα που υπάγονται στην κατηγορία της παραγράφου 2, το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος που προκύπτει από τη συγχώνευση, δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο από το άθροισμα των ιδίων κεφαλαίων των συγχωνευμένων ιδρυμάτων, κατά την ημερομηνία της συγχώνευσης, από τη στιγμή που τα ενδεικνυόμενα βάσει του άρθρου 4 επίπεδα δεν έχουν επιτευχθεί.

5. Ωστόσο, εάν στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4, τα ίδια κεφάλαια μειωθούν, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, όταν δικαιολογείται από τις περιστάσεις, να τάσουν σύντομη προθεσμία, προκειμένου το πιστωτικό ίδρυμα να επαναφέρει τα κεφάλαιά του στο απαιτούμενο ελάχιστο όριο ή να παύσει τις δραστηριότητές του.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο σκοπεύει να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ένα πιστωτικό ίδρυμα, πρέπει να

ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές και να τους κοινοποιεί το ποσό αυτής της συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές εφόσον σκοπεύει να αυξήσει την ειδική συμμετοχή του ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων του κεφαλαίου που κατέχει να φθάσει ή να υπερβεί τα κατώτατα όρια του 20, του 33 ή του 50 %, ή το πιστωτικό ίδρυμα να καταστεί θυγατρική του.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν μέγιστη προθεσμία τριών μηνών, από την ημερομηνία της ενημέρωσης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, προκειμένου να αντιταχθούν στο εν λόγω σχέδιο εάν, με γνώμονα την ανάγκη να εξασφαλισθεί συνετή και χρηστή διαχείριση του πιστωτικού ιδρύματος, δεν έχουν πειστεί για την ποιότητα του προσώπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Οι αρμόδιες αρχές, εφόσον δεν αντιταχθούν, μπορούν να ορίσουν μέγιστη προθεσμία για την υλοποίηση του σχεδίου που αναφέρει το πρώτο εδάφιο.

2. Εάν τις συμμετοχές που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αποκτά πιστωτικό ίδρυμα του οποίου η άδεια λειτουργίας έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, ή μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος του οποίου η άδεια λειτουργίας έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα του οποίου η άδεια λειτουργίας έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, και εάν, λόγω αυτής της απόκτησης συμμετοχής, το πιστωτικό ίδρυμα το κεφάλαιο του οποίου αφορά η συμμετοχή, γίνεται θυγατρική του αποκτώντος ή περιέρχεται υπό τον έλεγχό του, η κρίση περί της απόκτησης θα πρέπει προηγουμένως να αποτελέσει αντικείμενο της κατά το άρθρο 7 διαβούλευσης.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο σκοπεύει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ένα πιστωτικό ίδρυμα, πρέπει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές και να τους κοινοποιεί το ύψος της προτεινόμενης συμμετοχής του. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές εφόσον σκοπεύει να μειώσει την ειδική του συμμετοχή έτσι ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων του κεφαλαίου που κατέχει να κατεβεί κάτω από τα κατώτατα όρια του 20, του 33 ή του 50 % ή το πιστωτικό ίδρυμα να παύσει να είναι θυγατρική του.

4. Τα πιστωτικά ιδρύματα ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές, μόλις λάβουν σχετική γνώση, τις αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών στο κεφάλαιό τους οι οποίες αυξάνουν ή μειώνουν τα ποσοστά συμμετοχής πάνω ή κάτω από ένα από τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3.

Ομοίως, ανακοινώνουν τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων που έχουν ειδικές συμμετοχές καθώς και τα ποσά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν, ιδίως, από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή εταίρων ή από τις πληροφορίες που περιέρχονται εις γνώση τους δυνάμει των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις εταιρείες, οι μετοχές των οποίων είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, σε περίπτωση που η επιρροή των προσώπων τα οποία αναφέρει η παράγραφος 1

είναι δυνατόν να αποβεί εις βάρος της συνετής και χρηστής διαχείρισης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να τερματισθεί αυτή η κατάσταση. Στα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, διαταγές, κυρώσεις κατά των διευθυνόντων ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από μετοχές ή μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή εταίροι.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται και κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων που παραβαίνουν την υποχρέωση να ενημερώνουν προηγουμένως τις αρχές όπως ορίζεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση που αποκτηθεί συμμετοχή παρά την αντίθεση των αρμοδίων αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από άλλες κυρώσεις που μπορούν να θεσπίζουν, ορίζουν είτε την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου, είτε την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

Άρθρο 12

1. Ένα πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να κατέχει ειδική συμμετοχή ανώτερη του 15 % των ιδίων κεφαλαίων του σε επιχείρηση που δεν είναι ούτε πιστωτικό ίδρυμα ούτε χρηματοδοτικό ίδρυμα ούτε επιχείρηση της οποίας η δραστηριότητα ορίζεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ.

2. Το συνολικό ποσό των ειδικών συμμετοχών σε επιχειρήσεις που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις των οποίων η δραστηριότητα ορίζεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 60 % των ιδίων κεφαλαίων του πιστωτικού ιδρύματος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τους περιορισμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, τις συμμετοχές στις ασφαλιστικές εταιρείες, όπως ορίζονται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/357/ΕΟΚ ⁽²⁾ και στην οδηγία 79/267/ΕΟΚ ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχωρήσεως του 1985.

4. Οι μετοχές ή τα μερίδια που κατέχονται προσωρινά, κατά τη διάρκεια χρηματοδοτικής ενίσχυσης που αποσκοπεί στην εξυγίανση ή τη διάσωση μιας επιχείρησης, ή λόγω διαδικασίας ανέκκλητης αγοράς τίτλων (underwriting) κατά την κανονική διάρκεια της έκδοσης των τίτλων αυτών ή ιδίως ονόματι αλλά για λογαριασμό τρίτου, δεν συμπεριλαμβάνονται στις ειδικές συμμετοχές κατά τον υπολογισμό των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2. Οι μετοχές ή τα μερίδια που δεν έχουν το χαρακτήρα παγίων χρηματοπιστωτικών στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 35 παράγραφος 2 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ, δεν συμπεριλαμβάνονται.

5. Η υπέρβαση των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 είναι δυνατή μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Εντούτοις, στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων του πιστωτικού

ιδρύματος ή τη λήψη άλλων μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος.

6. Η τήρηση των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 αποτελεί αντικείμενο εποπτείας και ελέγχου σε ενοποιημένη βάση σύμφωνα με την οδηγία 83/350/ΕΟΚ.

7. Τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία, κατά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, έχουν στη διάθεσή τους προθεσμία δέκα ετών από την ημερομηνία αυτή για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις αυτές.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές δεν εφαρμόζουν τα όρια που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, εάν προβλέπουν ότι τα πλεονάσματα ειδικών συμμετοχών σε σχέση με τα όρια αυτά πρέπει να καλύπτονται κατά 100 % από τα ίδια κεφάλαια τα οποία δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του συντελεστή φεγγυότητας. Αν υπάρχουν πλεονάσματα σε σχέση με τα όρια των παραγράφων 1 και 2, το ποσό που πρέπει να καλύπτεται με ίδια κεφάλαια είναι το υψηλότερο από τα πλεονάσματα.

Άρθρο 13

1. Την προληπτική εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων, η οποία καλύπτει και τις βάσεις του άρθρου 18 δραστηριότητές τους, ασκούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που απονέμουν αρμοδιότητα στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε πιστωτικό ίδρυμα να έχει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και πρόσφορες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση δυνάμει της οδηγίας 83/350/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

1. Στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, το τέλος της δεύτερης περιόδου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «καθώς και όλες τις πληροφορίες που μπορούν να διευκολύνουν τον έλεγχο αυτών των ιδρυμάτων, ιδίως όσον αφορά τη ρευστότητα, τη φερεγγυότητα, την εγγύηση των καταθέσεων, τον περιορισμό των μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων, τη διοικητική και λογιστική οργάνωση και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου».

2. Μέχρις ότου υπάρξει μεταγενέστερος συντονισμός, το κράτος μέλος υποδοχής, σε συνεργασία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εξακολουθεί να έχει την ευθύνη της εποπτείας της ρευστότητας του υποκαταστήματος πιστωτικού ιδρύματος. Με την επιφύλαξη των μέτρων που απαιτούνται για την ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, το κράτος μέλος υποδοχής διατηρεί όλη την ευθύνη των μέτρων που προκύπτουν από την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής του. Τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να προβλέπουν άνιση ή περιοριστική μεταχείριση λόγω

(1) ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3.

(2) ΕΕ αριθ. L 172 της 4. 7. 1988, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 63 της 13. 3. 1979, σ. 1.

του γεγονότος ότι το πιστωτικό ίδρυμα έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος.

3. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερου συντονισμού των μέτρων για τον έλεγχο των κινδύνων που δημιουργούνται από την ύπαρξη ανοικτών θέσεων σε συμβάσεις, όταν οι κίνδυνοι αυτοί απορρέουν από πράξεις που πραγματοποιούνται σε χρηματοδοτικές αγορές άλλων κρατών μελών, οι αρμόδιες αρχές αυτών των κρατών μελών θα πρέπει να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ώστε τα σχετικά ιδρύματα να υποχρεώνονται να λαμβάνουν τα μέτρα για την κάλυψη των προαναφερομένων κινδύνων.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη υποδοχής προβλέπουν ότι, όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά του μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, να προβαίνουν, οι ίδιες ή μέσω εντεταλμένου προς τούτο προσώπου, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν επίσης να προσφεύγουν, για τον έλεγχο των υποκαταστημάτων, σε μια από τις άλλες διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 83/350/ΕΟΚ.

3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει το δικαίωμα των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής να προβαίνουν στον επιτόπιο έλεγχο των εγκατεστημένων στο έδαφός τους υποκαταστημάτων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων οι οποίες τους απονέμονται βάσει της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Το άρθρο 12 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει δραστηριότητα για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών καθώς και οι εντεταλμένοι από τις αρμόδιες αρχές ελεγκτές ή εμπειρογνώμονες, υποχρεούνται στην τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες περιέρχονται εις γνώση τους κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους καθηκόντων δεν επιτρέπεται να γνωστοποιούνται σε κανένα απολύτως πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο με συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ώστε να μην προκύπτει η ταυτότητα του συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

Εντούτοις, οσάκις πρόκειται για πιστωτικό ίδρυμα που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή του οποίου διατάχθηκε αναγκαστική εκκαθάριση με δικαστική απόφαση, όσες εμπιστευτικές πληροφορίες δεν αφορούν τους τρίτους που αναμείχθηκαν στις προσπάθειες διάσωσής του επιτρέπεται να ανακοινωθούν στα πλαίσια διαδικασιών του αστικού ή του εμπορικού δικαίου.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις αρμόδιες αρχές διαφόρων κρατών μελών να ανταλλάσσουν πληροφορίες

κατά τα προβλεπόμενα στις οδηγίες που εφαρμόζονται στα πιστωτικά ιδρύματα. Αυτές οι πληροφορίες εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να συνάπτουν με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών συμφωνίες συνεργασίας που να προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών, παρά μόνον εφόσον οι πληροφορίες που ανακοινώνονται καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. Η αρμόδια αρχή η οποία δέχεται εμπιστευτικές πληροφορίες, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, μπορεί να τις χρησιμοποιεί κατά την άσκηση των καθηκόντων της:

- για την εξέταση των όρων πρόσβασης στη δραστηριότητα πιστωτικού ιδρύματος και για τη διευκόλυνση του ελέγχου, σε ατομική και σε ενοποιημένη βάση, των όρων άσκησης αυτής της δραστηριότητας, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία της ρευστότητας, της φερεγγυότητας, των μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων καθώς και τη διοικητική και λογιστική οργάνωση και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, ή
- για την επιβολή κυρώσεων, ή
- στα πλαίσια διοικητικής προσφυγής εναντίον απόφασης της αρμόδιας αρχής, ή
- στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών που έχουν κινηθεί δυνάμει του άρθρου 13 ή δυνάμει ειδικών διατάξεων των οδηγιών που διέπουν τον τομέα των πιστωτικών ιδρυμάτων.

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν εμποδίζουν τη μεταξύ των αρμόδιων αρχών ανταλλαγή πληροφοριών εντός του ιδίου κράτους μέλους, εφόσον υπάρχουν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές, ή μεταξύ κρατών μελών:

- όταν υπάρχουν πολλές τέτοιες αρχές στο ίδιο κράτος μέλος,
- και των αρχών που έχουν δημόσια εξουσία για την εποπτεία των άλλων χρηματοδοτικών ιδρυμάτων (institutions financières) και των ασφαλιστικών εταιρειών καθώς και των αρχών που έχουν την ευθύνη της εποπτείας των χρηματοδοτικών αγορών,
- και των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτώχευση των πιστωτικών ιδρυμάτων και σε άλλες παρεμφερείς διαδικασίες,
- και των προσώπων τα οποία είναι επιφορτισμένα με το νόμιμο έλεγχο των λογαριασμών του πιστωτικού ιδρύματος και των άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

για την εκπλήρωση της εποπτικής τους αποστολής καθώς και για τη διαβίβαση, σε οργανισμούς αρμόδιους για τη διαχείριση συστημάτων εγγύησης καταθέσεων, πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Οι παραλαμβανόμενες από αυτές τις αρχές, οργανισμούς και πρόσωπα πληροφορίες υπόκεινται στους κανόνες επαγγελματικού απορρήτου της παραγράφου 1.

6. Ομοίως, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζουν τη διαβίβαση εκ μέρους αρμόδιας αρχής, στις κεντρικές τράπεζες που δεν ασκούν έλεγχο των καθ' έκαστον πιστωτικών ιδρυμάτων, των πληροφοριών τις

οποίες πρέπει να γνωρίζουν ως νομισματικές αρχές. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στα πλαίσια αυτά υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο της παραγράφου 1.

7. Εξάλλου, παρά τις διατάξεις τις προβλεπόμενες στις παραγράφους 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν, νομοθετικώς, τη γνωστοποίηση ορισμένων πληροφοριών σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τη νομοθεσία περί εποπτείας και ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των υπηρεσιών επενδύσεων και των ασφαλιστικών εταιρειών καθώς και στους επιθεωρητές τους εντεταλμένους από τις εν λόγω υπηρεσίες.

Αυτές οι γνωστοποιήσεις πληροφοριών επιτρέπονται όμως μόνον όταν αυτό είναι αναγκαίο για λόγους προληπτικού ελέγχου.

Πάντως, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει των παραγράφων 2 και 5 καθώς και κατά τους επιτόπιους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 89/646/ΕΟΚ ⁽¹⁾, δεν επιτρέπεται να αποτελούν αντικείμενο των γνωστοποιήσεων που προβλέπει η παρούσα παράγραφος, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής που ανακοινώνει τις πληροφορίες ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου διενεργήθηκε ο επιτόπιος έλεγχος.

(¹) ΕΕ αριθ. 386 της 30. 12. 1989, σ. 1.»

Άρθρο 17

Με την επιφύλαξη των διαδικασιών ανάκλησης των αδειών λειτουργίας και των διατάξεων του ποινικού δικαίου, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα κατά των πιστωτικών ιδρυμάτων ή των υπεύθυνων διευθυντών τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων. Σκοπός αυτών των μέτρων ή κυρώσεων είναι να σταματήσει η διάπραξη των παραβάσεων που διαπιστώνονται ή να εκλείψουν τα αίτια που τις προκάλεσαν.

ΤΙΤΛΟΣ V

Διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος μπορούν να ασκούνται στο έδαφός τους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19, 20 και 21, τόσο μέσω της εγκατάστασης υποκαταστήματος όσο και με τη μορφή παροχής υπηρεσιών, από κάθε πιστωτικό ίδρυμα που έχει λάβει άδεια λειτουργίας και εποπτεύεται από τις αρμόδιες αρχές ενός άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές καλύπτονται από την άδεια λειτουργίας.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν επίσης ότι οι δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος μπορούν να ασκούνται στο έδαφός τους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19, 20 και 21, μέσω της εγκατάστασης

υποκαταστήματος ή με τη μορφή παροχής υπηρεσιών, από κάθε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα άλλου κράτους μέλους, θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος ή θυγατρική πολλών πιστωτικών ιδρυμάτων το νόμιμο καταστατικό του οποίου επιτρέπει την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων και το οποίο συγκεντρώνει τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- η μητρική επιχείρηση ή οι μητρικές επιχειρήσεις έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικά ιδρύματα στο κράτος μέλος στο δίκαιο του οποίου υπάγεται η θυγατρική,
- οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται ήδη πράγματι στο ίδιο κράτος μέλος,
- η μητρική επιχείρηση ή μητρικές επιχειρήσεις κατέχουν το 90 % τουλάχιστον των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από την κατοχή μεριδίων ή μετοχών της θυγατρικής,
- η μητρική επιχείρηση ή οι μητρικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν στις αρμόδιες αρχές ότι η διαχείριση της θυγατρικής ασκείται με σύνεση και, εφόσον συγκατατίθενται οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, δηλώνουν ότι ευθύνονται εις ολόκληρον για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει η θυγατρική,
- η θυγατρική περιλαμβάνεται πράγματι, και ειδικότερα για τις εν λόγω δραστηριότητες, στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση στην οποία υπόκειται η μητρική της επιχείρηση ή καθεμία από τις μητρικές της επιχειρήσεις, σύμφωνα με την οδηγία 83/350/ΕΟΚ, ιδίως για τον υπολογισμό του συντελεστού φερεγγυότητας, για τον έλεγχο των μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και τον περιορισμό των συμμετοχών ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 12 της παρούσας οδηγίας.

Η συνδρομή αυτών των προϋποθέσεων πρέπει να επαληθεύεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες χορηγούν στη θυγατρική σχετικό πιστοποιητικό που πρέπει να επισυνάπτεται στις γνωστοποιήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 19 και 20.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ασκούν εποπτεία επί της θυγατρικής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1, των άρθρων 11 και 13, του άρθρου 14 παράγραφος 1, και των άρθρων 15 και 17 της παρούσας οδηγίας καθώς και του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 12 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

Οι διατάξεις που αναφέρει η παρούσα παράγραφος εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις θυγατρικές με τις αναγκαίες προσαρμογές. Ειδικότερα, όπου «πιστωτικό ίδρυμα» τίθεται «χρηματοδοτικό ίδρυμα που πληροί τις προϋποθέσεις που περιέχονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2» και όπου «άδεια λειτουργίας» τίθεται «το νόμιμο καταστατικό».

Στο άρθρο 19 παράγραφος 3, το δεύτερο εδάφιο έχει ως εξής:

«Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνει επίσης το ύψος των ιδίων κεφαλαίων του θυγατρικού χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και του ενοποιημένου συντελεστή φερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος που είναι μητρική του επιχείρηση.»

Εάν το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο υπάγεται στις διατάξεις της παρούσας παραγράφου παύσει να πληροί μια από τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις, το κράτος μέλος καταγωγής ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κρά-

τους μέλους υποδοχής, οπότε η δραστηριότητα που ασκεί το ίδρυμα στο κράτος μέλος υποδοχής υπόκειται πλέον στη νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 19

1. Κάθε πιστωτικό ίδρυμα που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος, προβαίνει σε σχετική γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από το πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο επιθυμεί την εγκατάσταση υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος, να συνοδεύει τη γνωστοποίηση που προβλέπει η παράγραφος 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) το κράτος μέλος στο οποίο σκοπεύει να ιδρύσει υποκατάστημα·
- β) το πρόγραμμα δραστηριοτήτων στο οποίο αναγράφονται, μεταξύ άλλων, το είδος των εργασιών τις οποίες σχεδιάζει να ασκήσει το υποκατάστημα και η οργανωτική του δομή·
- γ) τη διεύθυνση, στο κράτος μέλος υποδοχής, στην οποία μπορεί να του ζητούνται τα έγγραφα·
- δ) τα ονόματα των υπευθύνων για τη διεύθυνση του υποκαταστήματος.

3. Πλην της περιπτώσεως κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, λαμβάνοντας υπόψη της το εν λόγω σχέδιο δραστηριοτήτων, έχει λόγους να αμφιβάλλει για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης ή της οικονομικής κατάστασης του πιστωτικού ιδρύματος, η εν λόγω αρχή μέσα σε τρεις μήνες αφότου περιέλθουν εις γνώσιν της οι πληροφορίες που αναφέρει η παράγραφος 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και ενημερώνει σχετικά το οικείο πιστωτικό ίδρυμα.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνει, επίσης, το ύψος των ιδίων κεφαλαίων και του συντελεστή φερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος και, μέχρις ότου υπάρξει μεταγενέστερος συντονισμός, αναλυτικές πληροφορίες για κάθε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που αποσκοπεί στην προστασία των καταθετών του υποκαταστήματος.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρει η παράγραφος 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στο ενδιαφερόμενο ίδρυμα μέσα σε τρεις μήνες από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής στη δικαιοσύνη του κράτους μέλους καταγωγής.

4. Πριν το υποκατάστημα του πιστωτικού ιδρύματος αρχίσει να ασκεί τις δραστηριότητές του, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής έχει προθεσμία δύο μηνών από την παραλαβή της ανακοίνωσης που αναφέρει η παράγραφος 3 προκειμένου να οργανώσει την εποπτεία του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 21 και να γνωστοποιήσει, αν χρειάζεται, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, αυτές οι δραστηριότητες πρέπει να ασκούνται μέσα στο κράτος υποδοχής.

5. Το υποκατάστημα, μόλις λάβει ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους υποδοχής ή, σε

περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, μόλις λήξει η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 4, μπορεί να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση μεταβολής του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με τα στοιχεία β), γ) και δ) της παραγράφου 2 ή των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων που αναφέρει η παράγραφος 3, το πιστωτικό ίδρυμα κοινοποιεί, γραπτώς, αυτή τη μεταβολή στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής, τουλάχιστον ένα μήνα πριν γίνει η μεταβολή αυτή, ώστε η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να μπορέσει να αποφασίσει σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής να αποφασίσει σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4.

Άρθρο 20

1. Κάθε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο επιθυμεί να ασκήσει, για πρώτη φορά, τις δραστηριότητές του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, στα πλαίσια της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εκείνες από τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος, τις οποίες σκοπεύει να ασκήσει.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την παραλαβή της.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να απαιτούν, για στατιστικούς σκοπούς, από κάθε πιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει υποκατάστημα στο έδαφός τους, να αποστέλλει στις αρμόδιες αρχές τους περιοδική έκθεση για τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν στο έδαφός τους.

Για την άσκηση των καθηκόντων που τους ανατίθενται βάσει του άρθρου 14 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να απαιτούν από τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που κατάγονται από άλλα κράτη μέλη, τις ίδιες πληροφορίες με εκείνες που απαιτούν γι' αυτό το σκοπό από τα εγχώρια πιστωτικά ιδρύματα.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής διαπιστώσουν ότι ίδρυμα, το οποίο διαθέτει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες στο έδαφός του, δεν τηρεί τις νομικές διατάξεις που έχει θεσπίσει το εν λόγω κράτος μέλος κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που απονέμουν αρμοδιότητα στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, οι εν λόγω αρχές απαιτούν από το εν λόγω ίδρυμα να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

3. Εάν το ενδιαφερόμενο ίδρυμα δεν πράξει τα απαραίτητα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες λαμβάνουν, το συντομότερο, όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου το πιστωτικό ίδρυμα να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση αυτών των μέτρων ανακοινώνεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

4. Εάν, παρά τη λήψη των μέτρων από το κράτος μέλος καταγωγής ή λόγω της ακαταλληλότητάς τους ή επειδή δεν ελήφθησαν μέτρα στο κράτος αυτό, το ίδρυμα συνεχίζει να παραβιάζει τις νομικές διατάξεις που αναφέρει η παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής, το εν λόγω κράτος δικαιούται, αφού ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα ενδεικνύόμενα μέτρα προκειμένου να προληφθούν ή να κατασταλούν νέες παρατυπίες και, εφόσον είναι απαραίτητο, μπορεί να εμποδίσει το ίδρυμα αυτό να προβεί σε νέες πράξεις στο έδαφός του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα έγγραφα που είναι απαραίτητα για τη λήψη παρόμοιων μέτρων να μπορούν να κοινοποιηθούν, μέσα στο έδαφός τους, στα πιστωτικά ιδρύματα.

5. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν θίγουν την εξουσία των κρατών μελών υποδοχής να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή των πράξεων που διενεργούνται στο έδαφός τους κατά παράβαση των νομικών διατάξεων που έχουν θεσπίσει για λόγους γενικότερου συμφέροντος. Αυτό συνεπάγεται τη δυνατότητα να εμποδίζουν ένα πιστωτικό ίδρυμα να προβαίνει σε νέες πράξεις στο έδαφός τους.

6. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 3, 4 και 5 και επιβάλλει κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση παροχής υπηρεσιών, πρέπει να είναι δέοντως αιτιολογημένο και να ανακοινώνεται στο ενδιαφερόμενο ίδρυμα. Καθένα από τα μέτρα αυτά μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής στη δικαιοσύνη του κράτους μέλους το οποίο έλαβε τα εν λόγω μέτρα.

7. Προτού ακολουθήσουν τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 2, 3 και 4, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, να λαμβάνουν τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των καταθετών, των επενδυτών ή των άλλων προσώπων στα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και οι αρμόδιες των ενδιαφερομένων άλλων κρατών μελών πρέπει να ενημερώνονται το συντομότερο για τα μέτρα αυτά.

Σ' αυτή την περίπτωση, η Επιτροπή μπορεί, αφού ζητήσει τη γνώμη των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών, να αποφασίσει ότι το οικείο κράτος μέλος πρέπει να τροποποιήσει ή να καταργήσει τα μέτρα αυτά.

8. Τα κράτη μέλη υποδοχής μπορούν να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα για την καταστολή ή την πρόληψη των παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός τους, ασκώντας τις εξουσίες που τους παρέχονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τούτο συνεπάγεται τη δυνατότητα να εμποδίζουν ένα ίδρυμα να προβαίνει σε νέες πράξεις στο έδαφός τους.

9. Σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώνονται και λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εμποδίσουν το εν λόγω ίδρυμα να προβεί σε νέες πράξεις στο έδαφός τους και να διασφαλίσουν τα συμφέροντα των καταθετών. Κάθε δύο χρόνια, η Επιτροπή υποβάλλει, για τις περιπτώσεις αυτές, έκθεση στη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών.

10. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων για τις οποίες υπήρξαν απορριπτικές αποφάσεις σύμφωνα με το άρθρο 19 ή των

περιπτώσεων στις οποίες ελήφθησαν μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 4. Κάθε δύο χρόνια, η Επιτροπή υποβάλλει, για τις περιπτώσεις αυτές, έκθεση στη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών.

11. Το παρόν άρθρο δεν καλύπτει τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος να διαφημίζουν τις υπηρεσίες, τις οποίες παρέχουν, με όλα τα μέσα επικοινωνίας που υπάρχουν στο κράτος υποδοχής, τηρουμένων των κανόνων που ενδεχομένως διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο της εν λόγω διαφήμισης και έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 22

1. Οι τεχνικές προσαρμογές της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά τις ακόλουθες περιπτώσεις, θεσπίζονται με τη διαδικασία της παραγράφου 2:

- τη διεύρυνση του περιεχομένου του καταλόγου ο οποίος μνημονεύεται στο άρθρο 18 και περιέχεται στο παράρτημα ή την προσαρμογή της ορολογίας του καταλόγου προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές,
- την τροποποίηση του ποσού του αρχικού κεφαλαίου το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 4 προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι οικονομικές και νομισματικές εξελίξεις,
- τους τομείς στους οποίους οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ανταλλάσσουν πληροφορίες και οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ,
- την αποσαφήνιση των ορισμών προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην Κοινότητα,
- την αποσαφήνιση των ορισμών προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας οι εξελίξεις των χρηματοπιστωτικών αγορών,
- την ευθυγράμμιση της ορολογίας και τη διατύπωση των ορισμών σύμφωνα με εκείνες των μεταγενέστερων πράξεων στον τομέα των πιστωτικών ιδρυμάτων και συναφών θεμάτων.

2. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός αν το Συμβούλιο απέρριψε τα εν λόγω μέτρα με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 23

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής, πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, λογίζεται ότι έχουν υπαχθεί στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφοι 1 έως 5. Από την εν λόγω έναρξη ισχύος, τα υποκαταστήματα αυτά διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 15, του άρθρου 18, του άρθρου 19 παράγραφος 6 και του άρθρου 21. Επίσης, εμπίπτουν στη διάταξη του άρθρου 6 παράγραφος 3.

2. Το άρθρο 20 δεν θίγει τα δικαιώματα τα οποία έχουν κτηθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στα πλαίσια της παροχής υπηρεσιών πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 24

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, κατά τη μεταγενέστερη από τις δύο ημερομηνίες που προβλέπονται για τη θέσπιση των μέτρων τα οποία αποσκοπούν στη συμμόρφωση με τις οδηγίες 89/299/ΕΟΚ και 89/647/ΕΟΚ, το αργότερο δε την 1η Ιανουαρίου 1993. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990, τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. BÉRÉGOVOY

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

1. Αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων.
2. Χορήγηση πιστώσεων ⁽¹⁾.
3. Χρηματοδοτική μίσθωση (leasing).
4. Πράξεις πληρωμής.
5. Έκδοση και διαχείριση μέσων πληρωμής (πιστωτικών καρτών, ταξιδιωτικών επιταγών και πιστωτικών επιστολών).
6. Εγγυήσεις και αναλήψεις υποχρεώσεων.
7. Συναλλαγές για λογαριασμό του ιδίου του ιδρύματος ή της πελατείας του, σε:
 - α) μέσα της χρηματαγοράς (επιταγές, γραμμάτια, ομόλογα καταθέσεων κ.λπ.).
 - β) αγορές συναλλάγματος.
 - γ) χρηματοδοτικούς τίτλους επί προθεσμία ή με δικαίωμα επιλογής (option).
 - δ) μέσα σχετικά με συνάλλαγμα και επιτόκια.
 - ε) κινητές αξίες.
8. Συμμετοχές σε εκδόσεις τίτλων και παροχή συναφών υπηρεσιών.
9. Παροχή συμβουλών σε επιχειρήσεις όσον αφορά τη διάρθρωση του κεφαλαίου, τη βιομηχανική στρατηγική και συναφή θέματα και συμβουλών καθώς και υπηρεσιών στον τομέα της συγχώνευσης και της εξαγοράς επιχειρήσεων.
10. Μεσολάβηση στις διατραπεζικές αγορές.
11. Διαχείριση χαρτοφυλακίου ή παροχή συμβουλών για τη διαχείριση χαρτοφυλακίου.
12. Φύλαξη και διαχείριση κινητών αξιών.
13. Εμπορικές πληροφορίες.
14. Εκμίσθωση θυρίδων.

⁽¹⁾ Στα οποία συμπεριλαμβάνονται μεταξύ των άλλων:

- η καταναλωτική πίστη,
- η ενυπόθηκη πίστη,
- πράξεις αναδόχου εισπράξεως απαιτήσεων (factoring) με ή χωρίς δικαίωμα αναγωγής,
- η χρηματοδότηση των εμπορικών συναλλαγών (συμπεριλαμβανομένου του forfaiting).

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων

(89/647/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η παρούσα οδηγία είναι το αποτέλεσμα των εργασιών της Συμβουλευτικής Επιτροπής Τραπεζών, η οποία, δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, είναι υπεύθυνη να υποβάλλει οποιαδήποτε πρόταση στην Επιτροπή για το συντονισμό των συντελεστών που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη·

ότι η θέσπιση ενός κατάλληλου συντελεστή φερεγγυότητας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων·

ότι ένας συντελεστής, για τον υπολογισμό του οποίου τα στοιχεία του ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία σταθμίζονται ανάλογα με το βαθμό πιστωτικού κινδύνου, αποτελεί ιδιαιτέρως χρήσιμο μέτρο για τη διασφάλιση της φερεγγυότητας·

ότι ο καθορισμός κοινών κανόνων για τα ίδια κεφάλαια σε συνάρτηση με τα στοιχεία του ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία που υπόκεινται στον πιστωτικό κίνδυνο είναι, συνεπώς, ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία της εναρμόνισης που απαιτείται για την επίτευξη της αμοιβαίας αναγνώρισης των τεχνικών ελέγχου και, επομένως, για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τραπεζικό τομέα·

ότι, για το λόγο αυτό, η παρούσα οδηγία πρέπει να εξεταστεί σε συνδυασμό με άλλα ειδικά μέσα τα οποία επίσης εναρμονίζουν τις θεμελιώδεις τεχνικές του ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων·

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι συμπληρώνει την οδηγία 89/646/ΕΟΚ που καθορίζει το γενικό πλαίσιο του οποίου η παρούσα οδηγία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 135 της 25. 5. 1988, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1989, σ. 86 και ΕΕ αριθ. C 304 της 4. 12. 1989.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 337 της 31. 12. 1988, σ. 8.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30.

⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι τα πιστωτικά ιδρύματα καλούνται εντός μιας κοινής τραπεζικής αγοράς να ανταγωνίζονται απευθείας μεταξύ τους και ότι η έγκριση κοινών κανόνων φερεγγυότητας με τη μορφή ενός ελάχιστου συντελεστή θα έχει ως αποτέλεσμα την πρόληψη των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και την ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος της Κοινότητας·

ότι η παρούσα οδηγία προβλέπει διαφορετικούς συντελεστές στάθμισης για τις εγγυήσεις που χορηγούνται από τα διάφορα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (institutions financières)· ότι η Επιτροπή αναλαμβάνει, συνεπώς, να εξετάσει εάν η παρούσα οδηγία δημιουργεί σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ανάμεσα στα πιστωτικά ιδρύματα και τις ασφαλιστικές εταιρείες και να κρίνει, ανάλογα με τα συμπεράσματα της εξέτασης αυτής, εάν δικαιολογείται να ληφθούν διορθωτικά μέτρα·

ότι ο ελάχιστος συντελεστής που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία ενισχύει το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων στην Κοινότητα· ότι επελέγη το ποσοστό του 8 %, μετά από στατιστική έρευνα σχετικά με τις απαιτήσεις κεφαλαίου που ίσχυαν στις αρχές του 1988·

ότι η μέτρηση και ο συνυπολογισμός των κινδύνων επιτοκίου και τιμών συναλλάγματος και των άλλων κινδύνων αγοράς, έχουν επίσης μεγάλη σημασία για τον έλεγχο των πιστωτικών ιδρυμάτων· ότι, συνεπώς, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και όλες τις άλλες υπηρεσίες που εργάζονται για τον ίδιο σκοπό, θα συνεχίσει τη μελέτη των τεχνικών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν· ότι θα υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις για μεγαλύτερη εναρμόνιση των κανόνων ελέγχου όσον αφορά τους κινδύνους αυτούς· ότι στην προσπάθειά της αυτή, θα μεριμνά, ειδικότερα, για την ενδεχόμενη αλληλεπίδραση των διαφόρων τραπεζικών κινδύνων· ότι, συνεπώς, θα δίνει ιδιαίτερη προσοχή στη συνέπεια των διαφόρων προτάσεων·

ότι, διατυπώνοντας προτάσεις σχετικά με τους κανόνες ελέγχου που αφορούν τις υπηρεσίες επενδύσεων και την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των φορέων που ασκούν δραστηριότητα στον τομέα αυτόν, η Επιτροπή θα φροντίζει ώστε να εφαρμόζονται ισοδύναμες προϋποθέσεις όσον αφορά το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων, όταν ασκούνται οι ίδιες δραστηριότητες και αναλαμβάνονται οι ίδιοι κίνδυνοι·

ότι η ακριβής λογιστική μέθοδος που θα εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του συντελεστή φερεγγυότητας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1986 για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁶⁾, στην οποία έχουν ενσωματωθεί ορισμένες προσαρμογές των διατάξεων της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας· ότι, εν αναμονή της μεταγραφής των διατάξεων των εν λόγω οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών, η εφαρμογή μιας συγκεκριμένης λογιστικής μεθόδου για τον υπολογισμό

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1986, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 18.

του συντελεστή φερεγγυότητας επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών.

ότι η εφαρμογή συντελεστή στάθμισης 20 % στις ενυπόθηκες ομολογίες που διατηρούνται από πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να προκαλέσει διαταραχές στην εθνική χρηματαγορά, όπου αυτού του είδους τα αξιόγραφα παίζουν βαρύνοντα ρόλο· ότι στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται προσωρινά μέτρα ώστε να εφαρμοστεί στάθμιση 10 %.

ότι ενδέχεται να είναι αναγκαίο να επέρχονται κατά καιρούς τεχνικές τροποποιήσεις των λεπτομερών κανόνων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι νέες εξελίξεις που σημειώνονται στον τραπεζικό τομέα· ότι η Επιτροπή θα προβαίνει σ' αυτές τις τροποποιήσεις, εφόσον είναι αναγκαίες, μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών, στα πλαίσια των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή από τις διατάξεις της συνθήκης· ότι, στην περίπτωση αυτή, η Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών θα λειτουργεί ως «ρυθμιστική επιτροπή», σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 2 [διαδικασία III παραλλαγή β)] της απόφασης 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 1987 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία στα πιστωτικά ιδρύματα που απαριθμούνται στον κατάλογο του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.

3. Τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, είναι συνδεδεμένα με κεντρικό οργανισμό στο ίδιο κράτος μέλος, μπορούν να εξαιρεθούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφόσον το σύνολο των συνδεδεμένων πιστωτικών ιδρυμάτων και ο κεντρικός οργανισμός συμπεριλαμβάνονται στον ενοποιημένο συντελεστή φερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

4. Κατ' εξαίρεση και μέχρι περαιτέρω εναρμόνισης των κανόνων προνοίας που αφορούν τους πιστωτικούς κινδύνους, τους κινδύνους επιτοκίου και τους κινδύνους αγοράς, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα πιστωτικά ιδρύματα που ειδικεύονται σε διατραπεζικές αγορές και αγορές δημοσίου χρέους και τα οποία, σε συνεργασία με την κεντρική τράπεζα, διαδραματίζουν το θεσμικό ρόλο ρυθμιστή της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος, με την προϋπόθεση ότι:

— το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού τους και των εκτός ισολογισμού στοιχείων τους που αντιστοιχούν

στους συντελεστές στάθμισης 50 και 100 %, σύμφωνα με το άρθρο 6, δεν πρέπει να υπερβαίνει κανονικά μεν το 10 % του συνολικού αθροίσματος των στοιχείων ενεργητικού και των εκτός ισολογισμού στοιχείων, σε καμία δε περίπτωση το 15 % πριν από την εφαρμογή των σταθμίσεων,

- η κύρια δραστηριότητά τους συνίσταται στη διαμεσολάβηση μεταξύ της κεντρικής τράπεζας του οικείου κράτους μέλους και του τραπεζτικού συστήματος,
- οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν επαρκή συστήματα εποπτείας και ελέγχου των πιστωτικών κινδύνων τους καθώς και των κινδύνων επιτοκίου και αγοράς.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις χορηγηθείσες εξαιρέσεις, ώστε να εξακριβωθεί ότι δεν προκαλούνται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Το αργότερο τρία χρόνια μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση με κατάλληλες προτάσεις, εφόσον το κρίνει αναγκαίο.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- «αρμόδιες αρχές», οι αρχές που ορίζονται στο άρθρο 1 πέμπτη περίπτωση της οδηγίας 83/350/ΕΟΚ,
- «Ζώνη Α», όλα τα κράτη μέλη και όλες οι άλλες χώρες πλήρη μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) καθώς και οι χώρες που έχουν συνάψει ειδικές συμφωνίες δανειοδότησης με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και συνδέονται με τις γενικές συμφωνίες δανειοληψίας (ΓΣΔ) του ΔΝΤ,
- «Ζώνη Β», όλες οι χώρες εκτός από εκείνες της ζώνης Α,
- «πιστωτικά ιδρύματα της Ζώνης Α», όλα τα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας στα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων τους στις τρίτες χώρες καθώς και όλες οι δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που υπάγονται στον ορισμό του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ και έχουν άδεια λειτουργίας σε άλλες χώρες της Ζώνης Α, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων τους,
- «πιστωτικά ιδρύματα της Ζώνης Β», όλες οι ιδιωτικές ή δημόσιες επιχειρήσεις, που έχουν άδεια να λειτουργούν έξω από τη Ζώνη Α και που υπάγονται στον ορισμό του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων τους στην Κοινότητα,
- «μη τραπεζικός τομέας», το σύνολο των δανειζομένων, εκτός από τα πιστωτικά ιδρύματα, όπως ορίζονται στην τέταρτη και πέμπτη περίπτωση, τις κεντρικές τράπεζες, τις κεντρικές κυβερνήσεις, τις περιφερειακές κυβερνήσεις και τις τοπικές αρχές, τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τις πολυμερείς τράπεζες αναπτύξεως όπως ορίζονται στην έβδομη περίπτωση,
- «πολυμερείς τράπεζες αναπτύξεως», η Διεθνής Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, η Διεθνής Εταιρεία Χρηματοδοτήσεων, η Διαμερικανική Τράπεζα Αναπτύξεως, η Ασιατική Τράπεζα Αναπτύξεως, η Αφρικανική

(¹) ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 33.

Τράπεζα Αναπτύξεως, το Ταμείο Αποκαταστάσεως του Συμβουλίου της Ευρώπης, η «Nordic Investment Bank» και η Τράπεζα Αναπτύξεως της Καραϊβικής,

- εκτός ισολογισμού στοιχεία «υψηλού κινδύνου», «μέσου κινδύνου», «μέτριου κινδύνου» και «χαμηλού κινδύνου», τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 και περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο β), οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να περιλάβουν στην έννοια των «περιφερειακών κυβερνήσεων και τοπικών αρχών» διοικητικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς υπεύθυνους ενώπιον των περιφερειακών κυβερνήσεων ή των τοπικών αρχών καθώς και μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις που αποτελούν ιδιοκτησία κεντρικών κυβερνήσεων, περιφερειακών κυβερνήσεων, τοπικών αρχών ή αρχών που, κατά τη γνώμη των αρμοδίων αρχών, έχουν τα ίδια καθήκοντα με τις περιφερειακές κυβερνήσεις και τις τοπικές αρχές.

Άρθρο 3

Γενικές αρχές

1. Ο συντελεστής φερεγγυότητας που αναφέρεται στις παραγράφους 2 έως 7 εκφράζει τα ίδια κεφάλαια, κατά την έννοια του άρθρου 4, ως ποσοστό του συνόλου των στοιχείων ενεργητικού και των εκτός ισολογισμού στοιχείων, σταθμισμένων σύμφωνα με το άρθρο 5.

2. Ο συντελεστής φερεγγυότητας πιστωτικών ιδρυμάτων που δεν είναι ούτε μητρικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ούτε θυγατρικές αυτών των επιχειρήσεων, υπολογίζεται σε ατομική βάση.

3. Ο συντελεστής φερεγγυότητας πιστωτικών ιδρυμάτων που είναι μητρικές επιχειρήσεις, υπολογίζεται σε ενοποιημένη βάση σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία καθώς και στις οδηγίες 83/350/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

4. Οι αρχές που είναι αρμόδιες για την έγκριση και την εποπτεία της μητρικής επιχείρησης η οποία είναι πιστωτικό ίδρυμα, μπορούν επίσης να απαιτούν τον υπολογισμό υποενοποιημένου ή μη ενοποιημένου συντελεστή της επιχείρησης αυτής καθώς και κάθε θυγατρικής της η οποία υπόκειται στην έγκριση και την εποπτεία τους. Εάν δεν γίνεται τέτοιος έλεγχος για τη δέουσα κατανομή του κεφαλαίου στο εσωτερικό του τραπεζικού ομίλου, πρέπει να λαμβάνονται άλλα μέτρα για το σκοπό αυτό.

5. Στην περίπτωση που θυγατρική μιας μητρικής επιχείρησης έχει λάβει άδεια λειτουργίας και βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια αυτή θα απαιτούν τον υπολογισμό ενός υποενοποιημένου ή μη ενοποιημένου συντελεστή φερεγγυότητας.

6. Ανεξάρτητα από τις απαιτήσεις της παραγράφου 5, οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την έγκριση λειτουργίας της θυγατρικής μιας μητρικής επιχείρησης που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, μπορούν να μεταβιβάζουν, μέσω διμερούς συμφωνίας, την ευθύνη της εποπτείας της φερεγγυότητας στις αρμόδιες αρχές που ενέκριναν και εποπτεύουν τη μητρική επιχείρηση, προκειμένου οι εν λόγω αρχές να αναλάβουν την εποπτεία της θυγατρικής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή πρέπει να

ενημερώνεται για την ύπαρξη και το περιεχόμενο τέτοιων συμφωνιών. Η Επιτροπή διαβιβάζει αυτές τις πληροφορίες στις άλλες αρχές και στη Συμβουλευτική Επιτροπή Τραπεζών.

7. Με την επιφύλαξη της τήρησης από τα πιστωτικά ιδρύματα των υποχρεώσεων που θεσπίζονται στις παραγράφους 2 έως 6, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε οι συντελεστές να υπολογίζονται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, είτε από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο θα γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές τα επιτυγχανόμενα αποτελέσματα καθώς και όλα τα απαιτούμενα στοιχεία υπολογισμού, είτε από τις αρμόδιες αρχές οι οποίες θα χρησιμοποιούν τα στοιχεία που τους παρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα.

8. Η αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και των εκτός ισολογισμού στοιχείων γίνεται σύμφωνα με την οδηγία 86/635/ΕΟΚ. Μέχρις ότου τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, η αποτίμηση θα γίνεται κατά τη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών.

Άρθρο 4

Αριθμητής: ίδια κεφάλαια

Τα ίδια κεφάλαια όπως ορίζονται στην οδηγία 89/299/ΕΟΚ ⁽²⁾, αποτελούν τον αριθμητή του συντελεστή φερεγγυότητας.

Άρθρο 5

Παρονομαστής: Στοιχεία ενεργητικού και εκτός ισολογισμού στοιχεία σταθμισμένα κατά τον κίνδυνο

1. Οι βαθμοί πιστωτικού κινδύνου, εκφρασμένοι ως ποσοστιαίες σταθμίσεις, προσδίδονται στα διάφορα στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7, κατ' εξαίρεση δε των άρθρων 8 και 11. η αξία που εμφανίζεται στον ισολογισμό για κάθε στοιχείο του ενεργητικού πολλαπλασιάζεται με την αντίστοιχη στάθμιση ώστε να προκύψει η σταθμισμένη κατά τον κίνδυνο αξία.

2. Στην περίπτωση των εκτός ισολογισμού στοιχείων που απαριθμούνται στο παράρτημα I, χρησιμοποιείται μέθοδος υπολογισμού σε δύο στάδια η οποία περιγράφεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

3. Στην περίπτωση των εκτός ισολογισμού στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 και που αφορούν τα επιτόκια και τις τιμές συναλλάγματος, το ενδεχόμενο κόστος της αντικατάστασης συμβάσεων πταίσματι του αντισυμβαλλομένου εκτιμάται με την εφαρμογή μιας από τις δύο μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα II. Αυτό το κόστος πολλαπλασιάζεται με τη σχετική στάθμιση που αντιστοιχεί στον αντισυμβαλλόμενο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 εκτός από την προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή στάθμιση ύψους 100 % που αντικαθίσταται από τη στάθμιση 50 % ώστε να προκύψουν αξίες προσαρμοσμένες κατά τον κίνδυνο.

4. Το άθροισμα των σταθμισμένων κατά τον κίνδυνο αξιών των στοιχείων ενεργητικού και των εκτός ισολογισμού στοιχείων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, αποτελεί τον παρονομαστή του συντελεστή φερεγγυότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1986, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 124 της 5. 5. 1989, σ. 16.

Άρθρο 6

Συντελεστές στάθμισης κινδύνου

1. Οι ακόλουθοι συντελεστές στάθμισης εφαρμόζονται στις διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού· πάντως οι αρμόδιες αρχές έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν υψηλότερους συντελεστές στάθμισης εάν το θεωρήσουν σκόπιμο.

α) Μηδενικός συντελεστής στάθμισης

1. Ταμείο και ισοδύναμα στοιχεία.
2. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Α.
3. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
4. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις που καλύπτονται από τη ρητή εγγύηση κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Α.
5. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Β, και που είναι αποτιμημένα και έχουν χρηματοδοτηθεί στο εθνικό νόμισμα του οφειλέτη.
6. Στοιχεία ενεργητικού τα οποία αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις που καλύπτονται από τη ρητή εγγύηση κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Β, και που είναι αποτιμημένα και έχουν χρηματοδοτηθεί στο κοινό εθνικό νόμισμα του εγγυητή και του οφειλέτη.
7. Στοιχεία ενεργητικού εξασφαλισμένα, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, με τίτλους που έχουν εκδοθεί από κεντρικές κυβερνήσεις ή κεντρικές τράπεζες της ζώνης Α ή τίτλους που έχουν εκδοθεί από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή με κατάθεση μετρητών στο δανειοδοτούν ίδρυμα ή με ομόλογα καταθέσεων ή άλλα παρόμοια αξιόγραφα που έχει εκδόσει το ίδιο ίδρυμα και είναι κατατεθειμένα σ' αυτό.

β) Συντελεστής στάθμισης 20 %

1. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ).
2. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι πολυμερών τραπεζών ανάπτυξης.
3. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις που καλύπτονται από ρητή εγγύηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ).
4. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις που καλύπτονται από ρητή εγγύηση πολυμερών τραπεζών ανάπτυξης.
5. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών της ζώνης Α, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7.
6. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών της ζώνης Α, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7.
7. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων της ζώνης Α, και τα οποία δεν ανήκουν στα ίδια κεφάλαια των

ιδρυμάτων αυτών κατά την έννοια της οδηγίας 89/299/ΕΟΚ.

8. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις, ληξιπρόθεσμες εντός έτους κατ' ανώτατο όριο, έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων της ζώνης Β, εκτός των τίτλων που έχουν εκδοθεί από τα ιδρύματα αυτά και τα οποία θεωρούνται συστατικό στοιχείο των ιδίων κεφαλαίων τους.
9. Στοιχεία ενεργητικού που καλύπτονται από ρητή εγγύηση πιστωτικών ιδρυμάτων της ζώνης Α.
10. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις, ληξιπρόθεσμες εντός έτους κατ' ανώτατο όριο, και τα οποία καλύπτονται από ρητή εγγύηση πιστωτικών ιδρυμάτων της ζώνης Β.
11. Στοιχεία ενεργητικού εξασφαλισμένα, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, με τίτλους που έχουν εκδοθεί από την ΕΤΕπ ή από πολυμερείς τράπεζες ανάπτυξης.
12. Στοιχεία ταμείου που βρίσκονται στη διαδικασία είσπραξης.

γ) Συντελεστής στάθμισης 50 %

1. Δάνεια που εξασφαλίζονται πλήρως, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, με υποθήκες σε κατοικίες στις οποίες διαμένει ή πρόκειται να διαμένει ή τις οποίες εκμισθώνει ή θα εκμισθώσει ο οφειλέτης.
2. Λογαριασμοί τάξεως: σ' αυτά τα στοιχεία εφαρμόζεται ο συντελεστής στάθμισης του αντισυμβαλλομένου, εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα είναι σε θέση να τον προσδιορίσει σύμφωνα με την οδηγία 86/635/ΕΟΚ· ειδάλλως, στις περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να τον προσδιορίσει, εφαρμόζεται κατ' αποκοπή στάθμιση 50 %.

δ) Συντελεστής στάθμισης 100 %

1. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Β, εκτός εκείνων που είναι αποτιμημένα και έχουν χρηματοδοτηθεί στο νόμισμα του οφειλέτη.
 2. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις έναντι περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών της ζώνης Β.
 3. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις, ληξιπρόθεσμες εντός διαστήματος μεγαλύτερου του έτους, έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων της ζώνης Β.
 4. Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις, έναντι των μη τραπεζικών τομέων της ζώνης Α και της ζώνης Β.
 5. Πάγια στοιχεία, κατά την έννοια των στοιχείων ενεργητικού του άρθρου 4 σημείο 10 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ.
 6. Χαρτοφυλάκια μετοχών, συμμετοχές και άλλα συστατικά στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία δεν αφαιρούνται από τα ίδια κεφάλαια του δανειοδοτικού ιδρύματος.
 7. Όλα τα υπόλοιπα στοιχεία ενεργητικού, εκτός από εκείνα που έχουν αφαιρεθεί από τα ίδια κεφάλαια.
2. Η ακόλουθη μέθοδος εφαρμόζεται στα εκτός ισολογισμού στοιχεία που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 3. Πρώτον, κατατάσσονται σε ομάδες ανάλογα με το βαθμό κινδύνου που ορίζεται στο παράρτημα 1. Συνυπολογίζεται η

πλήρης αξία των στοιχείων υψηλού κινδύνου, το 50 % της αξίας των στοιχείων μέσου κινδύνου, το 20 % της αξίας των στοιχείων μέτρου κινδύνου, ενώ εκτιμάται ως μηδενική η αξία των στοιχείων χαμηλού κινδύνου. Δεύτερον, οι αξίες των εκτός ισολογισμού στοιχείων, αφού προσαρμοστούν όπως περιγράφεται προηγουμένως, πολλαπλασιάζονται με τους συντελεστές στάθμισης που προσδίδονται στους οικείους αντισυμβαλλομένους, σύμφωνα με τα οριζόμενα για τα στοιχεία ενεργητικού στην παράγραφο 1 και στο άρθρο 7. Στην περίπτωση πράξεων προσωρινής εκχώρησης και άλλων εκχωρήσεων με υποχρέωση επαναγοράς καθώς και στην περίπτωση υποχρεώσεων αγοράς επί προθεσμία, οι συντελεστές στάθμισης θα είναι οι αποδιδόμενοι στα εν λόγω στοιχεία και όχι οι αποδιδόμενοι στους αντισυμβαλλομένους αυτών των συναλλαγών.

3. Οι μέθοδοι που περιγράφονται στο παράρτημα II εφαρμόζονται στους απρόοπτους κινδύνους από τα επιτόκια και τις τιμές συναλλάγματος που απαριθμούνται στο παράρτημα III.

4. Όταν τα εκτός ισολογισμού στοιχεία καλύπτονται από ρητή εγγύηση, σταθμίζονται σαν να είχαν συναφθεί για λογαριασμό του εγγυητή και όχι του πραγματικού αντισυμβαλλομένου. Όταν ο κίνδυνος που προκύπτει από συναλλαγή εκτός ισολογισμού είναι πλήρως και καθ' ολοκληρίαν ασφαλισμένος, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, με κάποια από τα στοιχεία ενεργητικού που αναγνωρίζονται στην παράγραφο 1 (στοιχείο α) σημείο 7 και στοιχείο β) σημείο 11, ως επαρκής ασφάλεια, εφαρμόζονται συντελεστές στάθμισης 0 ή 20 %, ανάλογα με την εν λόγω ασφάλεια.

5. Όταν τα στοιχεία του ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία σταθμίζονται με χαμηλότερο συντελεστή λόγω ύπαρξης ρητής εγγύησης ή ασφάλειας δεκτής από τις αρμόδιες αρχές, η στάθμιση με χαμηλότερο συντελεστή εφαρμόζεται μόνο στο εγγυημένο τμήμα ή σ' αυτό που καλύπτεται πλήρως από την ασφάλεια.

Άρθρο 7

1. Ανεξάρτητα από τις απαιτήσεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 (στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν στάθμιση 0 % για τις δικές τους περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές, εάν δεν υπάρχει, όσον αφορά τους κινδύνους, διαφορά μεταξύ των απαιτήσεων έναντι αυτών των τελευταίων και των απαιτήσεων έναντι των κεντρικών κυβερνήσεων, λόγω των φορολογικών εξουσιών τις οποίες έχουν οι περιφερειακές κυβερνήσεις και οι τοπικές αρχές, καθώς και λόγω της ύπαρξης ιδιαιτέρων θεσμικών διατάξεων που περιορίζουν την πιθανότητα να βρεθούν σε κατάσταση στάσης πληρωμών. Η μηδενική στάθμιση που ορίζεται κατ' εφαρμογή αυτών των κριτηρίων ισχύει για τις απαιτήσεις έναντι των εν λόγω περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών και για τα εκτός ισολογισμού στοιχεία που έχουν αναληφθεί για λογαριασμό τους, καθώς και για τις απαιτήσεις έναντι τρίτων και τα ανειλημμένα για λογαριασμό τρίτων στοιχεία εκτός ισολογισμού που καλύπτονται από την εγγύηση των εν λόγω περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών.

2. Τα κράτη μέλη ειδοποιούν την Επιτροπή, όταν θεωρούν ότι δικαιολογείται μηδενική στάθμιση, σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 1. Η Επιτροπή κοινολογεί την πληροφορία αυτή. Άλλα κράτη μέλη μπορούν να δίδουν, στα υπό την εποπτεία των αρμόδιων αρχών τους πιστωτικά ιδρύματα, τη δυνατότητα να εφαρμόζουν μηδενική στάθμιση, όταν συναλλάσσονται με τις εν λόγω περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές ή όταν κατέχουν απαιτήσεις εγγυημένες από αυτές.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν στάθμιση 20 % στα στοιχεία ενεργητικού που, κατά την κρίση των οικείων αρμόδιων αρχών, είναι εξασφαλισμένα με τίτλους που έχουν εκδοθεί από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές της Ζώνης Α, ή με καταθέσεις σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα της Ζώνης Α πλην του δανειοδοτούντος ιδρύματος ή με ομόλογα καταθέσεων ή με παρόμοια αξιόγραφα που έχουν εκδοθεί από αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν στάθμιση 10 % στις απαιτήσεις έναντι των ιδρυμάτων που είναι εξειδικευμένα στις διατραπεζικές αγορές και στις αγορές δημόσιου χρέους στο κράτος μέλος καταγωγής και τα οποία υπόκεινται σε στενή εποπτεία εκ μέρους των αρμόδιων αρχών, όταν αυτά τα στοιχεία ενεργητικού καλύπτονται πλήρως και καθ' ολοκληρίαν, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής, από συνδυασμό στοιχείων ενεργητικού αναφερομένων στο άρθρο 6 παράγραφος 1 (στοιχεία α) και β), τα οποία αυτές θεωρούν ότι αποτελούν επαρκή ασφάλεια.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διατάξεις που θεσπίζουν κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 και τους λόγους που τις δικαιολογούν. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή εξετάζει περιοδικά τις επιπτώσεις αυτών των διατάξεων, ώστε να εξασφαλίζει ότι δεν προξενούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Το αργότερο τρία έτη μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση που θα περιέχει, αν χρειαστεί, κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 9

1. Οι τεχνικές τροποποιήσεις που θα πρέπει να γίνουν στην παρούσα οδηγία, όσον αφορά τις παρακάτω περιπτώσεις, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2:

- την προσωρινή μείωση του ελάχιστου συντελεστή φερεγγυότητας ο οποίος ορίζεται στο άρθρο 10 ή των σταθμίσεων οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 6, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές συνθήκες,
- τον ορισμό της Ζώνης Α στο άρθρο 2,
- τον ορισμό των πολυμερών τραπεζών ανάπτυξης στο άρθρο 2,
- την τροποποίηση του ορισμού των στοιχείων ενεργητικού που περιλαμβάνεται στο άρθρο 6, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις των χρηματοπιστωτικών αγορών,
- τον κατάλογο και την κατάταξη των εκτός ισολογισμού στοιχείων που αναφέρονται στα παραρτήματα I και III και τον τρόπο με τον οποίο συνεκτιμώνται στον υπολογισμό του συντελεστή φερεγγυότητας όπως περιγράφεται στα άρθρα 5, 6 και 7 και στο παράρτημα II,
- την αποσαφήνιση των ορισμών προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην Κοινότητα,
- την αποσαφήνιση των ορισμών προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι εξελίξεις των χρηματοπιστωτικών αγορών,
- την ευθυγράμμιση της ορολογίας και τη διατύπωση των ορισμών σύμφωνα με εκείνες των μεταγενέστερων πράξεων στον τομέα των πιστωτικών ιδρυμάτων και συναφών θεμάτων.

2. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την ειδική πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο έχει ταχθεί κατά των εν λόγω μέτρων με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 10

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1993, τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να διατηρούν μονίμως το συντελεστή που ορίζεται στο άρθρο 3 σε ύψος τουλάχιστον 8%.

2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, ο αρμόδιος αρχές μπορούν να ορίζουν υψηλότερους ελάχιστους συντελεστές φερεγγυότητας εφόσον το θεωρούν ενδεδειγμένο.

3. Στην περίπτωση που ο συντελεστής φερεγγυότητας πέσει κάτω από το 8%, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε το οικείο πιστωτικό ίδρυμα να λάβει τα κατάλληλα μέτρα, για να επαναφέρει, το ταχύτερο δυνατόν, τον εν λόγω συντελεστή στο ελάχιστο συμφωνηθέν ύψος.

Άρθρο 11

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα των οποίων ο ελάχιστος συντελεστής φερεγγυότητας είναι κατώτερος, κατά την ημερομηνία που καθορίζει το άρθρο 12 παράγραφος 1, από το 8% που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1, υποχρεούνται, με διαδοχικές προσεγγίσεις, να πλησιάσουν το εν λόγω ποσοστό. Ενόσω δεν επιτυγχάνουν το σκοπούμενο αυτό όριο, δεν μπορούν να επιτρέπουν να κατέλθει περαιτέρω το ποσοστό του συντελεστή. Εάν, πάντως, παρατηρηθεί παρόμοια διακύμανση, πρέπει να είναι προσωρινή και να γνωστοποιείται η αιτία στις αρμόδιες αρχές.

2. Για διάστημα όχι μεγαλύτερο της πενταετίας από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1, τα

κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης 10% στις ομολογίες που ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/220/ΕΟΚ ⁽²⁾, και να τον διατηρούν για τα πιστωτικά ιδρύματα, εφόσον το θεωρούν απαραίτητο, προκειμένου να αποφύγουν σοβαρές διαταραχές στις αγορές τους. Οι παρεκκλίσεις αυτές γνωστοποιούνται στην Επιτροπή.

3. Για διάστημα όχι μεγαλύτερο των επτά ετών, από 1ης Ιανουαρίου 1993, τα άρθρο 10 παράγραφος 1 δεν θα εφαρμόζεται στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας. Η εν λόγω τράπεζα πρέπει, πάντως, να πλησιάζει το ποσοστό που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 με διαδοχικές προσεγγίσεις, σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 1, η Γερμανία, η Δανία και η Ελλάδα μπορούν να εφαρμόζουν, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996, συντελεστή στάθμισης 50% στα στοιχεία ενεργητικού, τα οποία, κατά την κρίση των οικείων αρμόδιων αρχών, εξασφαλίζονται πλήρως και καθ' ολοκληρία από υποθήκες επί ήδη αποπερατωμένων κατοικιών, γραφείων ή εμπορικών χώρων πολλαπλής χρήσης, που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών αυτών, υπό τον όρο ότι το ποσό του δανείου δεν υπερβαίνει το 60% της αξίας του συγκεκριμένου ακινήτου, υπολογιζόμενης βάσει αυστηρών κριτηρίων αποτίμησης οριζόμενων με νομικές και κανονιστικές διατάξεις.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν στάθμιση 50% για τις χρηματοδοτικές μισθώσεις επί ακινήτων οι οποίες συνάπτονται το αργότερο δέκα χρόνια μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1, αφορούν ακίνητα επαγγελματικής χρήσεως μέσα στη χώρα της έδρας και διέπονται από νομικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο δανειστής έχει την πλήρη κυριότητα του μισθίου μέχρις ότου ο μισθωτής ασκήσει το δικαίωμα προτιμήσεως (option) για την αγορά του.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1991 το αργότερο.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των κυρίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. BÉREGOVOY

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1985, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1988, σ. 31.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Υψηλός κίνδυνος

- Εγγυήσεις που αποτελούν υποκατάστατα πιστώσεων
- Τίτλοι αποδοχής
- Οπισθογραφήσεις αξιολογίων που δεν φέρουν την υπογραφή άλλου πιστωτικού ιδρύματος
- Συναλλαγές με δικαίωμα προσφυγής υπέρ του αγοραστή
- Ανέκκλητες stand-by πιστωτικές επιστολές που αποτελούν υποκατάστατα πιστώσεων
- Πράξεις προσωρινής εκχώρησης και άλλες εκχωρήσεις με υποχρέωση επαναγοράς, όπως ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ, εφόσον οι συμφωνίες αυτές θεωρούνται ως στοιχεία εκτός ισολογισμού, εν αναμονή της εφαρμογής της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ
- Στοιχεία ενεργητικού που έχουν αγοραστεί βάσει συμφωνιών μελλοντικής αγοράς
- Καταθέσεις προθεσμίας επί προθεσμία («forward forward deposits»)
- Μη καταβληθέν τμήμα μερικώς πληρωθέντων τίτλων και μετοχών
- Άλλα στοιχεία που ενέχουν επίσης υψηλό κίνδυνο

Μέσος κίνδυνος

- Πιστώσεις έναντι φορτωτικών εγγράφων που έχουν εκδοθεί και βεβαιωθεί (βλέπε επίσης μέτριο κίνδυνο)
- Εγγυήσεις και ασφάλειες (περιλαμβανομένων των εγγυήσεων συμμετοχής σε διάγωνισμό, των εγγυήσεων καλής εκτέλεσης, των τελωνειακών και φορολογικών εγγυήσεων) και εγγυήσεις που δεν αποτελούν υποκατάστατα πιστώσεων
- Πράξεις προσωρινής εκχώρησης και άλλες εκχωρήσεις με υποχρέωση επαναγοράς όπως ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 3 και 5 της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ
- Ανέκκλητες stand-by πιστωτικές επιστολές που δεν αποτελούν υποκατάστατα πιστώσεων
- Μη χρησιμοποιηθείσες πιστωτικές ευχέρειες (υποχρεώσεις δανεισμού, αγοράς τίτλων, παροχής εγγυήσεων και διευκολύνσεις αποδοχής) με αρχική προθεσμία λήξης μεγαλύτερη του ενός έτους
- Ευχέρειες έκδοσης αξιών («Note issuance facilities NIF») και ανανεούμενες ασφαλιστικές ευχέρειες («Revolving underwriting facilities RUF»)
- Άλλα στοιχεία που ενέχουν επίσης μέσο κίνδυνο

Μέτριο κίνδυνος

- Πιστώσεις έναντι φορτωτικών εγγράφων, στις οποίες τα εμπορεύματα χρησιμεύουν ως πρόσθετη εγγύηση και άλλες αυτοεξοφλούμενες συναλλαγές
- Άλλα στοιχεία που ενέχουν επίσης μέτριο κίνδυνο

Χαμηλός κίνδυνος

- Μη χρησιμοποιηθείσες πιστωτικές ευχέρειες (υποχρεώσεις δανεισμού, αγοράς τίτλων, παροχής εγγυήσεων και διευκολύνσεις αποδοχής) με αρχική προθεσμία λήξης ενός έτους κατ' ανώτατο όριο ή οι οποίες μπορούν να ακυρωθούν άνευ όρων και χωρίς προειδοποίηση οποιαδήποτε στιγμή
- Άλλα στοιχεία που ενέχουν επίσης χαμηλό κίνδυνο

Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να ενημερώσουν την Επιτροπή αμέσως μόλις δεχθούν να προσθέσουν ένα νέο στοιχείο εκτός ισολογισμού σε μια από τις τελευταίες περιπτώσεις που περιλαμβάνονται σε κάθε κατηγορία κινδύνου. Το στοιχείο αυτό θα καταταχθεί οριστικά σε κοινοτικό επίπεδο μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία του άρθρου 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Με την επιφύλαξη της συναίνεσης των εποπτικών τους αρχών, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν μια από τις μεθόδους που περιγράφονται κατωτέρω για τη μέτρηση των κινδύνων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III. Οι συμβάσεις πράξεων επί επιτοκίων ή επί τιμών συναλλάγματος οι οποίες συνάπτονται σε αναγνωρισμένα χρηματιστήρια, όπου υπόκεινται καθημερινώς σε υποχρεωτικά όρια καλύμματος και οι συμβάσεις επί τιμών συναλλάγματος με αρχική προθεσμία λήξεως 14 ημερών ή λιγότερο, αποκλείονται.

Όταν υπάρχει ξεχωριστή νομική σύμβαση, αποδεκτή από τις εθνικές εποπτικές αρχές, μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος και του αντισυμβαλλόμενου, δυνάμει της οποίας οι εκατέρωθεν υποχρεώσεις εκτέλεσης πληρωμών στο κοινό νόμισμα σε μια δεδομένη ημερομηνία, συγχωνεύονται αυτομάτως με άλλες παρόμοιες υποχρεώσεις εκτελεστές την ίδια ημερομηνία, τότε αντί για το ακαθάριστο ποσό σταθμίζεται το ενιαίο καθαρό ποσό το οποίο καθορίζεται από τη σύμβαση αυτή.

Μέθοδος 1: Μέθοδος των τρεχουσών τιμών («Marking to market» approach)

Βήμα α): Το τρέχον κόστος αντικαταστάσεως όλων των συμβάσεων με θετική αξία υπολογίζεται με βάση τον προσδιορισμό των τρεχουσών (αγοραίων) τιμών τους (marking to market).

Βήμα β): Για τον υπολογισμό συγκεκριμένου αριθμού για ενδεχόμενα μελλοντικά πιστωτικά ανοίγματα ⁽¹⁾, τα πλασματικά ονομαστικά ποσά ή αξίες που λαμβάνονται ως βάση των συνολικών βιβλίων των ιδρυμάτων πολλαπλασιάζονται με τα ακόλουθα ποσοστά:

Υπολειπόμενη προθεσμία	Συμβάσεις επί επιτοκίων	Συμβάσεις επί τιμών συναλλάγματος
Ένα έτος ή λιγότερο	0 %	1 %
Πάνω από ένα έτος	0,5 %	5 %

Βήμα γ): Το άθροισμα του τρέχοντος κόστους αντικαταστάσεως και του ενδεχόμενου μελλοντικού πιστωτικού ανοίγματος πολλαπλασιάζεται με το βαθμό κινδύνου που αντιστοιχεί στα σχετικά αντισυμβαλλόμενα μέρη στο άρθρο 6.

Μέθοδος 2: Μέθοδος του αρχικού ανοίγματος (the «original exposure» approach)

Βήμα α): Τα πλασματικά ονομαστικά ποσά κάθε στοιχείου πολλαπλασιάζονται με τα κατωτέρω ποσοστά:

Αρχική προθεσμία λήξεως ⁽¹⁾	Συμβάσεις επί επιτοκίων	Συμβάσεις επί τιμών συναλλάγματος
Ένα έτος ή λιγότερο	0,5 %	2 %
Πάνω από ένα έτος και όχι περισσότερο από δύο έτη	1 %	5 %
Για κάθε επιπλέον έτος	1 %	3 %

⁽¹⁾ Προκειμένου για συμβάσεις επί επιτοκίων, και εφόσον συναινούν οι εποπτικές τους αρχές, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν είτε την αρχική είτε την υπολειπόμενη προθεσμία.

Βήμα β): Τα αρχικά ανοίγματα που υπολογίζονται με αυτόν τον τρόπο πολλαπλασιάζονται με τους συντελεστές στάθμισης των αντισυμβαλλόμενων μερών που δίδονται στο άρθρο 6.

⁽¹⁾ Ειδικά στις περιπτώσεις ανταλλαγών εκατέρωθεν κυμαινόμενων επιτοκίων στο ίδιο νόμισμα (single-currency «floating/floating» interest rate swaps), υπολογίζεται μόνο το τρέχον κόστος αντικαταστάσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ**ΕΙΔΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ****Συμβάσεις επί επιτοκίων**

- Ανταλλαγή επιτοκίων στο ίδιο νόμισμα (Single-currency interest rate swaps)
- Ανταλλαγή μεταβλητών επιτοκίων διαφόρου φύσεως (Basis swaps)
- Προθεσμιακές συμφωνίες επιτοκίου (Forward rate agreements)
- Προθεσμιακές συμβάσεις επί επιτοκίου (Interest rate futures)
- Συμβάσεις επί επιτοκίου με δικαίωμα επιλογής (option) που έχουν αγοραστεί
- Άλλες συμβάσεις παρεμφερούς φύσεως

Συμβάσεις επί τιμών συναλλάγματος

- Ανταλλαγή επιτοκίων σε διαφορετικά νομίσματα (Cross-currency interest rate swaps)
 - Προθεσμιακές πράξεις επί συναλλάγματος (Forward foreign exchange contracts)
 - Προθεσμιακές συμβάσεις επί συναλλάγματος (Currency futures)
 - Συμβάσεις επί συναλλάγματος με δικαίωμα επιλογής (option) που έχουν αγοραστεί
 - Άλλες συμβάσεις παρεμφερούς φύσεως.
-